

Den kriminella konsten

Kommentar.

Publicerad i Borås Tidning, 2009.

När Pinocchio kom till Borås i maj förra året firades det med en tio dagar lång kulturfestival. En av de mindre men mest spännande punkterna på programmet bjöd på graffiti knitting. En grupp från Textilhögskolan utrustades med stickor och garn och fick fritt spelrum på Sandwalls plats. Inspirerade av den internationella gatukonstgruppen Knitta utsmyckade de broräcken, stolpar och stänger och för en stund fick gatukonsten plats i det kulturella finrummet.

Samma månad startade Borås en kampanj mot klotter och skadegörelse. Sedan dess har det rapporterats om hundratals polisanmälningar och klottersanering för åtskilliga skattemiljoner.

Skillnaden mellan klottret i centrum och den stickade gatukonsten på Sandwalls plats är förstås att den ena är tillåten, åtminstone när det bjuds på kulturfestival, medan den andra är illegal och kostsam att städa bort. Men likheterna är desto fler. Det handlar om konstformer med syfte att utmana föreställningar kring vem som har makt över det gemensamma rummet. Varför är då en form av gatukonst välkommen i kulturens finrum medan en annan bekämpas med nolltolerans och högtryckstvätt?

Om Borås vill göra väsen av sig som en konst- och kulturstad är det dags att städa upp i dubbelmoralens korridorer och inse att graffiti är konst, och precis som den syförenings-inspirerade konsten så förtjänar sprayburks-måleriet en laglig vägg i samhället.

Björn Owen Johansson